

helst parlamentarisk Samfund, nemlig det konservative Princip. Saa længe der ikke er noget Parti, der bedre har vist sig i Stand til at føre den Sag, tror jeg, Op-gaven vil tilfalde Højre. Men for øvrigt maa jeg fremhæve, at man mange Gange gør Højre blodig Uret, naar man kalder det reaktionært. Jeg føler ret ofte, at mine højtærede Kolleger til Venstre paa mange Punkter ere mere konservative, end jeg er, og jeg tror, og det er en ret almindelig Opfattelse. Men det er der ingen Grund til at dvæle ved. Jeg skal kun sige, navnlig overfor det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at han maa være forberedt paa, at vi i Fremtiden ikke have i Sinde at lade ham være ene om at oplyse Befolkningen. (K. M. Klausen: Tak!). Ingen Aarsag.

Saa er der endelig et lille Ord, som jeg, inden jeg forlader denne Del af, hvad der ligger for, endnu vil nævne. Det er et Begreb, som bestandig er kommet igen, i Dag mindre end andre Dage. Navnlig under Forsvarslovens Behandling kom det bestandig igen. Det var Begrebet: Den konservative Samlingspolitik. Jeg vil derom sige, at den Samlingspolitik, som fra Højres Side har været tilstræbt, har ene været Samling af alle forsvarsvenlige Elementer mod de forsvarsnihilistiske Elementer. De Herrer maa forstaa, at naar de søge en Samling til den radikale Fløj, frembringer denne Samling med Naturnødvendighed en Samling til den anden Side af dem, som høre til den konservative Retning, selv om de have forskellige Navne. Jeg tror derfor, at i samme Grad, som de søge Samling til yderste Venstre, i samme Grad ville de bringe de andre til at samle sig til Højre. I øvrigt vil jeg i denne Forbindelse, for ikke at blive misforstaaet, sige, at jeg anser Højre for at være saa frit stillet nu, at det kan yde sin Medvirkning til de Opgaver, som foreligge, til et hvilket som helst Parti, det er enigt med paa det foreliggende Grundlag.

Denne lille Indledning var en Slags Opgør, om de Herrer ville, med Hensyn til den Politik, der bliver ført fra Højres Side og kritiseres af de andre Partier. Jeg fandt det nødvendigt en Gang at tage Bladet fra Munden, nu da Lejligheden dertil var gunstig.

Jeg har saa et Par Bemærkninger til Administrationen. Jeg vil henlede Opmærksomheden paa et Anliggende, som har vakt megen Opmærksomhed for Øjeblikket, nemlig Sindssygevesenet. Dermed skal ikke være sagt, at jeg tror paa de

meget slemme Rygter i deres fulde Udstrækning, men efter det, der er fremkommet, er der dog ikke nogen Tvivl om, at her er visse Skavanker, som maa rettes, og det var vist rigtigt, om der blev grebet ind med Fasthed paa dette Omraade, for der sker værre Ting end de, som alt kunne være skete. Jeg vil for dem, som ikke ere kendte med de paa-gældende Forhold, ganske flygtigt nævne, hvorledes Systemet i Almindelighed er. Overlægen paa en Sindssygeanstalt er en Slags kommanderende General, som hersker næsten diktatorisk, hvad alt det lægelige angaar. Der kan være en Bestyrelse, som har noget Tilsyn med Administrationen, men hvis Overlægen er en energisk Mand, har den vist ikke meget stor Indflydelse. Men nu kommer jeg til det, det her drejer sig om. Det er for det første Overopsynet, de Funktionærer, som skulle paase, at Lægernes Forskrifter gennemføres, og dernæst Opsynet, de Funktionærer, som skulle gennemføre disse Forskrifter og skulle følge Patienterne i Marken, paa Vejene og i Rummene, kort sagt overalt. Til disse to Kategorier af Funktionærer bør man stille visse Fordringer, og for at faa disse tilfredsstil-lende opfyldte bliver det ganske sikkert nødvendigt at gaa til en Uddannelse, som man hidtil ikke har kendt. Fra Lægernes Side fordres det, at Overopsynet skal være lægevidenskabeligt uddannede Folk. Det er vist ogsaa det ønskelige, men Spørgs-maalet er jo, om det ikke bliver for vanskeligt og for dyrt. Men hvad Opsynet angaar, tror jeg, det vil være rigtigt for Fremtiden at stille den Betingelse, at de gennemgaa en ligefrem Skole, inden de ansættes paa Anstalterne. Det er vel muligt, at de paa enkelte Anstalter gennem-gaa en Slags Prøvetid, en Volontærtid osv., men det er dog ikke det samme som en obligatorisk Uddannelse, for hvilken der er sat et vist Maal. Jeg henstiller blot disse faa Bemærkninger til velvillig Overvejelse.

Det næste Punkt, jeg skal tillade mig at røre ved, angaar en Mangel, som jeg nærmest antager har sin Grund i en For-glemmelse. Det vedrører den ærede Trafikminister. Det blev allerede paatalt i Fjor. Ved Ordningen af Stationstjenesten bleve Stationerne klassificerede, og ved Lønningslovene bleve disse Stationer satte i Lønningsklasser, men da der skulde være et bestemt Antal i hver Klasse, kunde man ikke faa dem fuldt regulerede. Der var nogle, som ikke kom op i den dem til-